

Η Εξόδιος Ακολουθία της μακαριστής Γερόντισσας Μακρίνας, Καθηγουμένης της Ιεράς Μονής Λιγοβιτσίου

/ [Ιερές Μονές](#)

Μέσα σε κλίμα βαθιάς συγκίνησης τελέσθηκε το απόγευμα της Δευτέρας 26ης Οκτωβρίου 2026 η [Εξόδιος Ακολουθία](#) της μακαριστής Γερόντισσας Μακρίνας, Καθηγουμένης της [Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λιγοβιτσίου](#) Ξηρομέρου, η οποία εκοιμήθη το πρωί της ίδιας ημέρας, σε ηλικία 89 ετών, έχοντας αφιερώσει τη ζωή της στη διακονία του Θεού, της Εκκλησίας και του ανθρώπου.

Της Εξοδίου Ακολουθίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ενώ συμμετείχε πλειάδα Κληρικών από την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας και άλλες Ιερές Μητροπόλεις, με επικεφαλής τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο, Αρχιμανδρίτη Ιωσήφ Ζωγράφο.

Συμμετείχαν επίσης όλες οι γυναικείες μοναστικές αδελφότητες της Ιεράς Μητροπόλεως, ο Δήμαρχος Ξηρομέρου κ. Ιωάννης Τριανταφυλλάκης και πλήθος πιστών από την ευρύτερη περιοχή, οι οποίοι προσήλθαν για να αποχαιρετήσουν την αείμνηστη Γερόντισσα και να εκφράσουν την αγάπη και την ευγνωμοσύνη τους για την πολυετή πνευματική της προσφορά.

Εκ μέρους της Αδελφότητος της Ιεράς Μονής μίλησε η Μοναχή Μαρκέλλα, η οποία

αναφέρθηκε στον βίο, την πολιτεία και τα πνευματικά χαρίσματα της μακαριστής Γερόντισσας, καθώς και στην καθοριστική συμβολή της στην εκ βάθρων ανακαίνιση, την ανασυγκρότηση και την ανάδειξη της ιστορικής Ιεράς Μονής Λιγοβιτσίου.

Επικήδειο λόγο εκφώνησε επίσης ο Δήμαρχος Ξηρομέρου κ. Ιωάννης Τριανταφυλλάκης, ο οποίος συνδεόταν με ισχυρούς πνευματικούς δεσμούς με τη μακαριστή Καθηγουμένη.

Ιδιαίτερα συγκινητική υπήρξε η επικήδειος προσλαλιά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Δαμασκηνού, ο οποίος με λόγους καρδιακούς αναφέρθηκε στην προσωπικότητα, την πνευματική ακτινοβολία και την πολυσχιδή προσφορά της Γερόντισσας Μακρίνας στην τοπική Εκκλησία.

«Η Γερόντισσα Μακρίνα, η Καθηγουμένη της Ιεράς αυτής Μονής, κοιμήθη. Η πνευματική μητέρα αυτής της Ιεράς Μάνδρας πορεύεται εις τας ουρανίους Μονάς. Εκείνη που αγάπησε εξ όλης της ψυχής της και εξ όλης της διανοίας της και εξ όλης της ισχύος της τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, πορεύεται εις απάντησιν Αυτού», ανέφερε.

Στη συνέχεια, με ιδιαίτερα παραστατικό και συγκινητικό τρόπο, περιέγραψε τη ζωή της μακαριστής Καθηγουμένης ως μια αδιάκοπη πορεία προσφοράς, προσευχής και αυτοθυσίας:

«Τα χέρια που εκοπίασαν για να ανεγείρουν αυτή την Ιερά Μονή, τα χέρια που προσέφεραν τη μητρική της καθημερινή ευλογία, κρατούν τούτη την ώρα τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου, διότι τη σταυροαναστάσιμη πορεία του μοναχικού βίου αγάπησε και ακολούθησε».

Αναφερόμενος στην πνευματική της προσωπικότητα, ο Σεβασμιώτατος την χαρακτήρισε «ηγεμονική μοναχική μορφή», η οποία δίδασκε «με τη δωρικότητα του ύφους της, με την αυστηρότητα στην προσήλωση, στις αρχές και στα διδάγματα της Ορθοδόξου Παραδόσεως».

Ιδιαίτερη αναφορά πραγματοποίησε στην εκπαιδευτική και κατηχητική της διακονία, πριν από την είσοδό της στον μοναχικό βίο, υπογραμμίζοντας ότι υπηρέτησε την ελληνική κοινωνία με τον ζήλο εκείνων των εκπαιδευτικών «που δεν ήταν μόνο μεταφορείς γνώσεων, αλλά ήταν ολοκληρωμένες προσωπικότητες, που σμίλευαν μέσα στις ψυχές των παιδιών την αγάπη για τον Χριστό και την πατρίδα».

«Έτσι τη γνώρισαν οι εκατοντάδες μαθητές της. Έτσι την ευγνωμονούν όσοι την είχαν ως εκπαιδευτικό και διδάσκαλο στα σχολικά τους χρόνια. Έτσι την ευγνωμονούν και οι αναρίθμητοι πιστοί που κατηχήθηκαν από εκείνη και είχαν την ευλογημένη ευκαιρία να τους εισαγάγει στο μυστήριο της πίστεως και της κοινωνίας με τον Θεό», τόνισε.

Ακολούθως αναφέρθηκε στην απόφασή της να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στον Χριστό και στην Υπεραγία Θεοτόκο, καθώς και στο σπουδαίο έργο της ανακαίνισης της Ιεράς Μονής Λιγοβιτσίου.

«Και η ψυχή εκείνη πόθησε περισσότερο τον Χριστό. Θέλησε εξ ολοκλήρου να αφιερωθεί σε Εκείνον. Γι' αυτό έλαβε την απόφαση να αφιερωθεί στον μοναχικό βίο και να καταστεί, έως της εσχάτης της αναπνοής, διάκονος της Υπεραγίας Θεοτόκου, εδώ, στο δικό Της θεομητορικό τέμενος, το οποίο εκ βάθρων ανακαίνισε».

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός στάθηκε ιδιαίτερα στη μητρική αγάπη της Γερόντισσας, η οποία ξεπερνούσε τα όρια της μοναστικής αδελφότητας και αγκάλιαζε κάθε άνθρωπο που αναζητούσε πνευματική καθοδήγηση, παρηγοριά και συμπαράσταση.

«Όσοι συνδέθηκαν με την Ιερά αυτή Μονή ομολογούν μετά πάσης παρρησίας την αγάπη που δέχθηκαν από τη Γερόντισσα Μακρίνα, τις συμβουλές της, τις παραινέσεις της, την καθοριστική συμβολή της για την επίλυση των βιοτικών προβλημάτων ανήμπορων συνανθρώπων μας.

Δεν ήταν μητέρα μόνο αυτής της αδελφότητας, αλλά κατέστη μητέρα κάθε ψυχής απροστάτευτης, ανήμπορης, που προσέτρεχε σε εκείνη για να λάβει την υλική, ηθική και πνευματική στήριξη».

Σε άλλο σημείο ανέφερε: «Αισθάνομαι την ανάγκη και ως Επίσκοπος να ομολογήσω ότι από την πρώτη στιγμή η Γερόντισσα Μακρίνα εξέφρασε με τον πλέον εμφαντικό τρόπο τα αισθήματα της αγάπης της προς τον νέο Επίσκοπο και πνευματικό της πατέρα. Πολλές φορές αισθανόταν την ανάγκη να συντρέξει την επισκοπική μας διακονία. Και εγώ ως Επίσκοπος είχα την αγαθή πληροφορία ότι κρατά στα στιβαρά της μητρικά χέρια το πηδάλιο αυτής της γυναικείας αδελφότητας. Και αυτό για τον Επίσκοπο είναι ασφάλεια, αλλά ταυτόχρονα και εμπιστοσύνη».

Ολοκληρώνοντας την επικήδειο προσλαλιά του, απευθύνθηκε με πατρική αγάπη στις μοναχές της Ιεράς Μονής, καλώντας τες να διαφυλάξουν την ενότητα της Αδελφότητος και να συνεχίσουν την πνευματική παρακαταθήκη της Γερόντισσάς τους.

«Έχουμε χρέος όλοι, και ιδιαιτέρως τα μέλη της Αδελφότητάς της, να κρατήσουμε ζωντανή την πνευματική της παρακαταθήκη. Αδελφές, στηρίξτε τον μοναχικό σας βίο και τον πνευματικό σας αγώνα σε όσα εκείνη σας δίδαξε. Ήρθε η ώρα, παρόλο που θα είναι σωματικά απύσχα από τη ζωή σας, να αποδείξετε ότι είστε άξιες θυγατέρες τις και συνεχίστριες του δικού της πνευματικού έργου. Παραμείνετε ενωμένες για να τιμήσετε τη μνήμη της. Τότε η ψυχή της θα χαίρεται και θα αγάλλεται στον ουρανό, καθώς θα ατενίζει την Αδελφότητα, την οποία εκείνη εγκατέστησε σε αυτή την Ιερά Θεομητορική Μάνδρα να προκόπτει και να προοδεύει».

Μετά το πέρας της Εξοδίου Ακολουθίας ακολούθησε η ταφή της μακαριστής Καθηγουμένης στον προαύλιο χώρο της Ιεράς Μονής, στη νότια πλευρά του Καθολικού, όπου αναπαύεται πλέον το σκήνωμά της, στον τόπο που αγάπησε, ανακαίνισε και υπηρέτησε με όλη τη δύναμη της ψυχής της επί τέσσερις και πλέον δεκαετίες.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.